

„Odkiaľ máte vianočný stromček?“ opýtal sa prekvapene Tomáš, keď zažala svetlo v komôrke vedľa šatne pre zamestnancov.

„Helmut, ten chlap z čerpačky, ho sem schoval ešte pred Štedrým večerom. Zdalo sa mu, že naňho gáni náš Turek. Vraj, aby sme ho neurazili. Je moslim.“

„Hm, to je príklad ozajstnej európskej tolerancie voči menšine,“ okomentoval to sarkasticky. „Minulé leto som mal v Hamburgu pocit, že ja som tam menšina.“

Oľga sa usmiala a zavrela za sebou dvere. Ponúkla mu miesto na pohovke, ktorá stála pod úzkym oknom vedúcim do dvora:

„Toto je moje malé kráľovstvo. Bývala som tu s bratom, keď sme sa prisťahovali. Je tu aj mikrovlnka, ale kúpeľňa a záchod sú spoločné pre zamestnancov. Nie je to luxus, ale lepšie ako prespávať na stanici.“

„To vám verím. Len dúfam, že to je len prechodne...“

„S bratom sme si prenajali pekný byt tu neďaleko, pri železničnej stanici. Chodí do práce vlakom, takže to má na skok. A mne to sem pešo trvá štvrťhodinku.“

Z malej chladničky pod kredencom vytiahla fľašu červeného vína a položila ju na malý stolík vedľa pohovky. Priniesla aj poháriky bez stopky a misku so slanými orieškami:

„Po práci nemám chuť na jedlo. Celý deň sa krútim kolo jedál. Nemôžem si zvyknúť na to, ako sa tu ľudia prejedajú. Často odnášam skoro nedotknuté plné tanieri.“

„To sa vám nečudujem. Snažím sa vyhýbať fast foodom. Ale vidíte, prišiel aj na mňa mráz...“

Celkom ho nepochopila. Sadla si na opačný koniec pohovky, oprela sa o drevené zábradlie a skrčil si nohy pod seba.

„Môžem vás o niečo poprosiť?“ opýtal sa jej.

„No skúsť! Ale berte na vedomie, že môj brat je ochrankár.“

Tomáš sa zasmial: „Nie, nie!. Mám na mysli niečo iné. Mohol by som zasvietiť ten vianočný stromček?“

Pozrela na neho a veselo zažmurkala. Tento nápad sa jej zjavne zapáčil

„Odkedy niet riadnej zimy, mám vianočnú náladu vždy keď takto krásne sneží. Už som chcel napísať do Vatikánu, či by nám nedovolili sláviť Vianoce vtedy, keď je vonku takéto krásne zimné počasie.“

Schutila sa zasmiala, vstala z pohovky a priniesla bližšie malý stromček. Chvilu sa trápila so zásuvkou, ale napokon sa izba zaplnila svetlom pestrých žiaroviek:

„U nás slávime Vianoce až po Novom roku,“ povedala zamyslene a opäť zaujala svoje miesto na pohovke čo najďalej od Tomáša. „Po Majdane sa všetci začali opičiť po Západe. Dokonca zakázali Deda Mráza a Snehuľku.“

„Čože? Už aj v Kyjeve kraľuje Santa Klaus?“ zasmial sa Tomáš.

„Áno, priamo nariadením prezidenta.“

Oľga naliala víno do polovice pohárov a jeden podala Tomášovi.

„Na Raždestvo?“ zdvihol pohár smerom k Oľge.

„Na Raždestvo!“ priťukli si.